

רע"פ 7663/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7663/13

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מתאריך 30.09.2013 ב-ע"פ 37872-04-13 (כב' ההרכב: ד' ברלינר, מ' סוקולוב וג' נויטל); תגובת המשיבה מתאריך 26.12.2014

בשם המבקש: עו"ד ארז מושקוביץ

בשם המשיבה: עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בתל אביב-יפו מתאריך 30.09.2013 ב-ע"פ 37872-04-13 (כב' ההרכב ד' ברלינר, מ' סוקולוב וג' נויטל), שבגדרו נדחה בחלקו ערעורו של המבקש על פסק-דינו של בית משפט השלום הנכבד בתל אביב-יפו (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) מתאריך 19.2.2013 בת"פ 7776-08-10.

2. המבקש הורשע בבית משפט השלום, לאחר ניהול הוכחות, ביחס לשני אירועים בתקיפת קטינה שגרמה לה חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), הפרת הוראה חוקית (עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין), כליאת שווא (עבירה לפי סעיף 377 לחוק העונשין), ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין).

3. נוכח הרשעתו האמורה, הושתו על המבקש העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור עבירות של אלימות במשפחה) ו-4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור עבירות של כליאת שווא והפרת הוראה חוקית). כן נקבע, כי המבקש יפצה את זוגתו לשעבר, קורבן התקיפה, בסך של 2,500 ש"ח, ואת הקטינה, קורבן התקיפה, בסך של 7,500 ש"ח.

4. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית המשפט המחוזי הנכבד. בית משפט המחוזי זיכה את המערער מן העבירה של הפרת הוראה חוקית, והותיר את יתר ממצאיו ומסקנותיו של בית משפט השלום הנכבד בעינם. עם זאת, בית המשפט המחוזי הנכבד - חרף הזיכוי החלקי - לא ראה לנכון להתערב בגזר הדין של בית משפט השלום הנכבד, וזאת משום שסבר, כי הענישה שהטיל בית משפט השלום, הייתה מקילה יחסית מלכתחילה.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות הצדדים בבקשה

5. השאלה המרכזית שמציב המבקש בבקשה זו מתייחסת להרשעה בעבירה של כליאת שווא. המבקש חוזר בהקשר זה על הטענות שהעלה בערכאות הקודמות. כך, המבקש טוען כנגד ההכרעות העובדתיות של הערכאות הקודמות וכנגד פרשנות העובדות, כמו גם, כנגד ההחלה של עבירת כליאת שווא על המקרה הפרטני מושא הבקשה.

6. המשיבה מצדה, סומכת את ידיה על פסקי-הדין של הערכאות הנכבדות הקודמות, וסבורה כי אין בטענותיו האמורות של המבקש כדי להצדיק מתן רשות ערעור לדיון ב"גלגול שלישי", וכי גם לגופם של דברים דין הבקשה להידחות.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור, בחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה לבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בבקשת רשות הערעור להידחות. הנימוקים למסקנתי זו יובאו מיד בסמוך.

8. הלכה ידועה היא כי בית משפט זה יעניק רשות ערעור לדיון "בגלגול שלישי" במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (עיינו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחיאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

9. הבקשה שלפני אינה עומדת באמות המידה הנ"ל. השגותיו של המבקש מופנות בבקשה דנן, בעיקרן, כנגד ממצאים עובדתיים של בית משפט השלום הנכבד אשר אושרו על-ידי בית המשפט המחוזי הנכבד. גם השאלה המשפטית שמעורר המבקש נוגעת אך ורק לעניינו הפרטני ונבחנה כבר על ידי שתי הערכאות הנ"ל. מעבר לכך, לא נראה כי בעניין זה נגרם למבקש אי-צדק בולט או עיוות דין.

10. העולה מן המקובץ מלמד כי טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה, ועל כן דינבקשת רשות הערעור להידחות, וכך אני מורה.

ניתנה היום, א' בניסן התשע"ד (1.4.2014).

שׁוֹפֵט